DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 6den AUGUSTUS, 1825. N. 31

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe WM. LEE.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op het 12de artikel des reglements op de Haven alhier en op de Publicatie van dezen Raad den 18den Maart 1823 gearresteerd en den 20sten daaraanvolgende gepubliceerd tot alteratie en ampliatie van het 13de artikel des voormelden reglements.

Hebben goedgevonden en besloten: bÿ ampliatie van het voorzeide 12de artikel des reglements op de haven alhier zoo wel als van de hiervorengemelde publicatie van den 13den Maart 1823. hierbÿ te bepalen: dat de schippers of bevelhebbers van koopvaardÿ en andere partikuliere vaartuigen verantwoordelÿk zullen zÿn voor, en derhalve gehouden zullen wezen, voor rekening van hun scheepsvolk te betalen, niet alleen de boeten die hun scheepsvolk mogt verbeuren wegens vegterÿen aan wal na het wacht schot, maar ook alle kosten van door hetzelve gedane verwondingen zoo van verpleging als genezing der verwondenen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 21sten Junÿ 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 22sten Julÿ 1825.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WAARSCHOUWING.

DEN Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden ter kennisse gebragt zynde, dat het grootste gedeelte der huizen in de Willemstad, Overzyde, Pietermay, en Scharlo, zoo mede de afdakken daarvan behoorende, welke allen van wegen het Gouvernement behoorlyk genummerd zyn geworden, niettegenstaande de Publicatie dd. 18den Maart 1816, daarvan ten eenenmale ontbloot zyn, en anderen onleesbaar; waarschouwd elk en een ieder die zulks mogt aangaan, om binnen den tyd van agt dagen van heden af te rekenen, hunne huizen en afdakken met deeze fs nummers op een zichtbaare plaatse te voorzien zullende andersins de respective Wykmeesters gehouden zyn, te handelen volgens de wet.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Curaçao den 2den Augustus 1825.

Den 2den Augustus 1825.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekenden maken bekend dat alle onvoldaane rekeningen verschuldigd aan den Boedel van wylen den Weledelen Heer HENDRIK LEYER, op primo September aanstaande aan den Procureur Ricardo ter geregtiglyke invordering zullen worden ter hand gesteld.

B. A. CANCRYN, qq.
J. N. C. JUTTING, qq.
D. SPECHT, qq.

Den 2den Augustus 1825.

DE ondergeteekenden als Testamentaire Executeuren in den Boedel van wylen den Weledelen Heer HENDRIK LEYER, zullen op Woensdag den 17den dezer, vóór het Pakhuis van den overledenen, by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis en Erven staande en gelegen in de Heere Straat.

Een do. do. op Scharlo.

En een do. do. op Pietermaay.

B. A. CANCRYN, qq.
J. N. C. JUTTING, qq.
D. SPECHT, qq.

*** Op den 1sten dezer is van een' welgeschapen Zoon bevallen de echtgenoot van

A. BEAUJON.

Curaçao den 5den Aug. 1825.

Daar er tegenwoordig in Colombia nog geene behoorlyke institutien voor de opvoeding der jeugd zyn ingericht en er gebrek is aan kundige onderwyzers, zoo zyn de ouders aldaar verpligt hunne kinderen naar elders te zenden om eene goede opvoeding te erlangen; om die reden is volgens de El Colombiano een seminarium te Philadelphia opgerigt waar heen de jongelieden uit Colombia en andere Zuid Amerikaansche republieken zullen gezonden worden om in de noodzakelyke wetenschappen onderwezen te worden.

De El Colombiano welke de voordeelen opgeeft van het zenden der jongelingen naar de Vereenigde Staten behelst onder anderen dit merkwaardig artikel:

" Daar is geene heerschende kerk die de oorzaak is van verfoeyelyke godsdienst haat en verderfelyke onverdraagzaamheid; daar heeft de zoo gewenschte godsdienstige verdraagzaamheid plaats tusschen de menigte sekten en gezindheden die de bevolking der Vereenigde Staten uitmaken."

Wy zyn hieromtrent volkomen van het gevoelen der redakteurs van dat weekblad: wy wenschen van ganscher harte dat dit gevoelen niet alleen gekoesterd worde door alle bewoners van het voormalige Spaansche Zuid Amerika maar door die der gansche aarde. En indien dit gevoelen eens het algemeene worde in Zuid Amerika, dan mag men eerst hopen dat deze nieuwe republieken met die zelfde reuzenschreden zullen vooruitgaan als hare zuster republiek in Noord Amerika.

De gevoelens van den koning van Pruissen waren reeds zeer kenbaar in zyn manifest aan de Spaansche Cortes wegens de afschaffing der inquisitie ingeleverd door den Pruissischen ambassadeur den 10den December 1822; een artikel van hetzelve was aldus: " De Cortes hebben den godsdienst van haren schoonsten luister beroofd," namelyk, door het vernietigen der kloosters en inquisitie. Deze gevoelens zyn nu nog meerder merkbaar by het invoeren van de Roomsch Katholyke ceremonien in de Hof en Domkerk te Berlyn op last van den koning.— Het is dus niet te verwonderen dat de R. C. schryvers zich hierover verheugen en deze kerkverordening inzien als het begin van den overgang van den koning uit den Evangelischen godsdienst tot het Pausdom; sommige Protestantsche godgeleerden merken hierover aan, dat deze koning de dwaasheid niet zal hebben, om zich aan den Roomschen driekroondager te onderwerpen en aan dezen de magt toekennen, om de kroon van Pruissen hem te ontnemen en een anderen te schenken naar zyn goeddunken; en dat men niet behoeft te vreezen dat deze koning Roomsch zal worden zoo lang de Hemel hem by zyn verstand laat. De Redakteurs tot de beoef en geschied der godgel: wetenschappen XI, deel bl. 135 enz. laten hierop volgen deze aanmerkingen: " Wat de Roomschen van die kerkplegtigheden zeggen, behelst waarheid; niets dan waarheid, en geen Protestant behoeft dit te loochenen. Duidelyk kyken hier de plegtigheden van de Roomsche kerk door en volslagen blind moet hy zyn, die zulks niet ziet.— Wat is dat *Altaar*; dat *Crucifix*? wat zyn die *Waskaarsen*; wat is die geestelyke in *Priesterlyke Ornate*; wat zyn die *Choorgezangen*? wat dat *knielen* der gemeente; dat maken van het teeken *van het Kruis*; die *Consecratie*; en dat *Exorcismus* of verbannen van den Duivel by den Doop—anders dan Roomsch gebruik?— En wat zyn die Standbeelden der twaalf Apostelen enz. dan naäpery der Roomschen? Neen op het allersterkst kykt hier allerwege het Roomsche door. Het eenige, dat er ontbreekt is het beeld van de *Moeder Gods*.* Schande genoeg dat er Protestanten zyn die deze kerkverordening voor-preken, of rondelyk of ingewikkeld verschoonen?

Verders pralen in de Liturgie in vollen glans twee formulieren welke in onze Hervormde Kerk, thans in eenen vergetenen hoek liggen, en van welke des te houden geen Predikant meer gebruik maakt, of het mogte zyn, om er in aan te wyzen tot hoe ver menschelyke dwaasheid de Goddelyke waarheid konde verdonkeren en ontluisteren. Het eerste is de bekende geloofsbelydenis van Nicea, beginnende: Ik geloof in God den Vader enz. welke reeds dertig jaren geleden de Hoogleeraar Ypey noemde als " het eerste voorbeeld van afwyking van het eenvoudig goddelyke getuigenis tot de bepalingen der menschen."

Het andere de geloofsbelydenis vol middeleeuwschen onzin aan Athanasius toegeschreven met de liefdelooze inleiding er by, in welke verklaard wordt, dat wie dit alles (de drievuldigheid) niet gaaf gelooft niet zalig worden zal enz. En dit wordt nu den Protestantschen belyders in de handen gegeven, als het alleen zaligmakende geloof.

Men heeft zich (zoo moeijelyk gaat de invoering derzelve) van allerlei middelen bediend om de predikanten goedwillig ter medewerking over te halen, hetwelk dan ook, na velen tegenstand in verscheidene gemeenten der Oud Pruissische provintien, eindelyk gelukt is. In de garnisoens kerken alleen heeft men de invoering zonder tegenstand volbragt. Verscheidene gemeenten hebben rond uit verklaard, dat, in geval men beproeven wilde, dit mengelwerk van Catholicisme en Protestantisme in de kerken met geweld in te voeren, zy zich als dan van de Evangelische kerk wilden afzonderen.

De oude lieden die in hunne jeugd de vragen der Heidenbergschen Catechismus geleerd hebben beklagen zich vooral over het invoeren der beelden in de kerken, zy zeggen " wat moet een mensch in zynen ouden dag al beleven? Poppen in de kerk! weet men dan niet wat er van in de Catechismus staat, dat God zyne gemeente niet wil onderwyzen door stomme beelden, maar door de levendige verkondiging van zyn heilig woord?—Die goede zielen begrypen weinig van de staatkunde van het Heilige Verbond en zien niet in hoezeer het Catholicismus noodig is om het Despotismus te handhaven.

Er zyn echter redenen om te gelooven dat deze verordening niet zal gelukken; en zie hier eenige zwarigheden tegen dezelve:

De Roomschen hebben van hunne vroegste jeugd af geleerd de beelden der heiligen, de kerkcieraden, het Crucifix enz. met heiligen eerbied te beschouwen.

De Protestanten daarentegen zien in deze beelden niet meer heiligheid dan in de poppen van het Marionetten spel; in de priesterlyke ornate niet meer dan in elk ander gewaad en in het maken van het teeken des kruizes niet meer dan in de handgrepen en kunstjes van een goochelaar. Het gevolg hiervan moet onvermydelyk zyn dat als deze kerk agende derzelver nieuwigheid verloren heeft, de meeste leden der gemeente uit de kerk zullen blyven en zich ergens anders stichten en dat alle deze nieuwigheden van zelve zullen vervallen.

Overigens als men alle Zondagen eene eenzelvige litany hoort voordreunen die niets aanlokkelyks en bekoorlyks heeft, en al bevatte dezelve ook veel schoons en voortreffelyks dan moet zy echter door derzelver gedurige herhaling alle het schoone en goede verliezen en de slaap zal langzaam de oogen der toehoorders binnen sluipen en doen insluimeren, of men moet ook een belletje gebruiken welks schellen klank hen weer uit de sluimering opwekt.

* By deze gelegenheid herinneren wy ons dat een paar jaren geleden onder de Spaansche uitgewekenen van de kust zich een Spanjaard bevond die een Maria beeld met zich gebragt had en welks bezigheid bestond in het mooi en rein houden van dit beeld; hy trok hetzelve telkens een nieuw kleedje aan, schikte het op met ringen en halskettingen, plaatste om hetzelve waskaarsen en stelde het in zyn huis ten toon op dat de geloovigen er hunne devotie konden verrichten en op eene schaal eenige opofferingen doen; somtyds werd dit Maria beeld ook in de Roomsche kerk geplaatst tot stichting der vroomen in het algemeen. Deze man die hier bekend stond uithoofde van zyne ambtsverrichting onder den naam van Juan de la Virgin (Jan van de Heilige Maagd) is, na eenige maanden op Curaçao gebleven te zyn naar Cuba vertrokken met zyne madonna en kist met cieraden; indien men toenmaals alhier met *de nieuwe Pruissische kerkverordening* bekend ware geweest dan hadde men Jan met de Heilige Maagd naar Berlin kunnen zenden; daar konde hy haar in de Domkerk by de twaalf Apostelen gezet en zich geheel aan haren dienst toegewyd hebben door haar iederen dag schoone kleeren aan te trekken en van cieraden te verwisselen.— Er is niet aan te twyfelen of het Pruissische ministerie zou hem een rykelyk salaris toegestaan hebben.

Fiscaal's Kantoor, den 5den Augustus 1825.

DE ondergetekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk ge kwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM HK GORSIRA, Tweede Klerk.

July 22, 1825.

FOR SALE.

REES CYCLOPÆDIA or UNIVERSAL DICTIONARY in 46 Volumes; of ARTS, SCIENCES and LITERATURE, with Plates, apply to

PHILIP ROBINSON.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

30. golet Twee Vrienden, Eckmeyer, Aruba

AUGUSTUS.

1. brik Frederico, Fedisco, La Guayra
3 —— Good Return, Bliss, Baltimore laatst van Margarita
4. golet Eliza, Marten, Indiaansche kust
bark Maria Manuela, Fernandez, Klein Curaçao

UITGEKLAARD—JULY.

30. bark Mevrouw van Spengler, Winfield, St. Eustatius
brik Maria & Jacoba, Bart, Amsterdam
—— Almelo, Smit, dito
schip Sara Maria, Bostyn, dito
golet Aquilita, Cottrell, Puerto Cabello

AUGUSTUS.

2. brik Anita, (alias) Portia, Eskeldson, Maracaybo
bark Mary, Snitzer, Rio de la Hacha
4. golet Anna, Bolwig, Zee
bark Maria Manuela, Fernandez, Cumareo

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 7den Augustus, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, j. a. z.

Op verleden Zondag vertrok van deze haven Z. M.'s brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Ryn, hebbende onder konvooi tot door de Mona Passaat, de Nederlandsche schepen de Sara Maria, kapitein P. Bostyn, de Maria & Jacoba, kapitein J. J. Bart en de Almelo, kapitein T. Smit, allen bestemd naar Amsterdam.

Wy vernemen dat de Kemphaan St. Eustatius zal aandoen.

En op Woensdag morgen kwam van Aruba alhier terug Z. M.'s fregat de Amstel, gekommandeerd door den kapitein Bakker, aan boord hebbende Z. E. den generaal Krayenhoff met hoogst deszelfs gevolg.

Met de aankomst van de schoener Overste von Scholten, van St. Thomas, hebben wy vernomen, dat er aldaar op den 26sten July ll. een zware orkaan gewoed heeft, waarby 14 vaartuigen zyn vergaan. Men zegt dat het eiland St. Kruis, zeer zwaar geleden heeft by deze storm.

Wy hebben by deze gelegenheid geene Couranten ontvangen.

Het wordt thans een bedroefden slechten tyd voor de Courantiers: als de vreede nog langer blyft aanhouden en er geen oorlog komt, dan zullen zy niet weten hoedanig de Couranten vol te krygen. Men zal ons waarschynelyk tegenwerpen: de opstellers der Curaçaosche Courant hebben het gemakkelyk; deze Courant komt maar eenmaal 'sweeks uit, maar hoe maken het nu de Courantiers die dagelyks eene Courant moeten vullen. Wy merken hierop aan, dat dit thans ook allerbedroefst gaat. Wy vinden de tegenwoordige Couranten somtyds opgevuld met langwylige verhalen en niets beduidende geschiedenisjes; zoo hebben wy onlangs in de Couranten van Cuba geheel lange historien uit de Arabische vertellingen geplaatst gezien.

Er is ook nooit zulk een schralen tyd in staatkundig nieuws geweest; sedert de laatste vreede van Parys is er nog gevochten geworden in Zuid Amerika tusschen de Koningsgezinden en de Independenten; en toen was er iedere week nog wat voor deze Courant wegens de gevechten tusschen Bolivar en Morillo, en naderhand weer wat van Morales en La Borde; maar dat is thans ook gedaan en een Engelsche minister heeft in het Parlement den Courantiers geen gunstig vooruitzigt opgeleverd, toen hy zeide, dat er nimmer een tydstip geweest is, waarin de hoop op eenen langdurigen vreede zoo gegrond is, dan het tegenwoordige. Wy hebben dan eene geheele reeks der Colombiaansche, St. Thomas en andere Couranten al door geloopen en nog eens overgezien, maar er staat niets meer in, om uitgetrokken te worden, wy zullen dan maar eens, in navolging onzer Collegas uit de buurt, eene vertelling plaatsen en wel eene honden historie, van den hooggeleerden hond Munito, die thans Europa verbaasd, door zyne schranderheid en kunstverrichtingen en die wy ook gaarn eens hier te Curaçao zouden willen zien.

Wy vinden dezelve in den volgenden brief in een der laatste tydschriften geplaatst:

MYN HEER!—Tot heden werd in geen der Nieuwsbladen, zoo veel my bekend is; met die belangstelling, welke de zaak verdient, melding gemaakt van een schouwspel, hetwelk op de kermis alhier en vroeger op andere plaatsen van ons vaderland werd vertoond.

Ik bedoel de voorstelling der kunsten, men zoude byna zeggen der geleerdheid van den hond Munito. Het lust my derhalve U over dit schrandere dier eenige oogenblikken te onderhouden, U uitnoodigende om, door het plaatsen van dezen brief, eene gedenkzuil ter zyner eer in uwe Courant te stichten.

Veel tot lof van den hond Munito gehoord hebbende, begaf ik my, ter gelegenheid der kermis, met myne vrouw en twee andere personen naar de keizerlyke kolfbaan, waar de heer Castelli d'Orino, eigenaar en leermeester van Munito, met dezen zynen kweekeling gehuisvest waren en hunne kunsten vertoonden.

Wy vonden de vertoonplaats fraai verlicht en zeer doelmatig ingerigt, om een ieder, ook op de minste plaats, het aanschouwen gemakkelyk te maken.—De eerste plaatsen, welke wy voor de onzen verkozen, waren op een soort van af hellend tooneel, in het midden waarvan, op een vierkant tapyt, onderscheidene lichten waren geplaatst, terwyl aan het einde zich eene soort van fluweelen troon verhief, voorzien van eenige versierselen, moetende strekken tot zitplaats voor Munito.

Weldra zagen wy vervolgens den heer Castelli d'Orino optreden, voorafgegaan van twee vrolyk springende honden, waarvan de eene (zynde, gelyk ik naderhand vernam, een nieuwe leerling, doch van vry mindere bevattelykheid) zich op een stoel nederleide; terwyl de andere, Munito, zynen troon besprong en zich daar op zyn kussen deftig plaatste, het oog bestendig op zynen meester gerigt houdende, als wachtende hy het teeken van den aanvang zyner rol.

Hoog gespannen was nu onze verwachting; dezelve werd niet te leur gesteld, maar verre overtroffen, zoodat ik meermalen tot my zelve zeide: " Waarlyk, deze verstandige hond verdient eenen troon, meer dan " sommige koningen . . . die . . . . . dan ik ga voort . . ."

Munito is een witte poedel van middelmatige grootte; volgens zyne levensgeschiedenis, heeft ook zyne moeder tot dit geslacht, maar zyn Vader tot dat der Jagthonden behoord.

Zeer opmerkelyk is het, dat dit dier voor niemand eenige aanvalligheid of zelfs eenige aandacht betoont, dan voor zyn Meester.—Voor het streelen van my en anderen der toeschouwers was hy volstrekt ongevoelig, alleen verhief hy nu en dan zyne stem vry onzacht, wanneer door handgeklap of andere hevige geluiden, zyne kunsten werden toegejuicht.

Na eene korte toespraak aan het publiek, in vry gebrekkig Fransch, begon de heer Castelli met een spel kaarten op het tapyt, voor onze voeten, uit elkander te leggen. Vervolgens vroeg hy of eenigen van het gezelschap kaarten geliefden te noemen, naar verkiezing, welke de hond vervolgens opzoeken en apporteeren zoude. Ik dacht hier dadelyk aan de mogelykheid van afspraak met dezen of genen, maar daar de heer Castelli wel konde vermoeden, dat dit denkbeeld by velen moest ontstaan, verklaarde hy, dat er in alle zyne kunsten geene kwestie was van zoogenaamde Compères. *Munito*, (dus drukte hy zich uit) *est seul mon compère et moi je suis le compère de Munito.* Hy liet dus aan ieder vryheid kaarten te noemen. Ik zelve maakte hiervan gebruik, gaf eene kaart op—later deed het myne vrouw—anderen (van welker onpartydigheid ik even zeker was als van de myne) deden zulks insgelyks, en nu was het: " *Allons Munito cherchez la carte.*" Dadelyk verliet de wyze hond zynen troon, zocht en vond zonder missen de kaarten, die men verlangde en bragt die by zynen meester.

Maar nu werden de kaarten omgekeerd op den grond gelegd, ja door elkander geworpen en met een ander spel eenige kaarten getrokken, onder anderen door my zelven. Deze laatsten mogt de hond slechts van achter bezien en beruiken, en nu ging hy, op het bevel zyns meesters, uit het spel, hetwelk op den grond lag, juist die kaarten opzoeken, welke getrokken waren en wel naar de volgorde die men verlangde op te geven. Ik ontveins niet dat een traan van gevoel in myn oog kwam, by het zien van zulk een onverklaarbaar verstand in een redeloos dier. Wee hem die hieronder koud konde blyven. . . . . .

Verder werden meer dan dertig, van onderscheidene kleuren voorziene, stukken bordpapier op den grond gelegd, een ieder had vryheid eene kleur te noemen, die hy verlangde dat de hond zoude opzoeken, en nimmer miste het of de hond voldeed aan dit verlangen met eene bewonderenswaardige juistheid. De kleuren waren effen, gemengd, en sommigen in ruiten afgedrukt. Myne vrouw had eene geruite japon aan van eene kleur, zoo als juist geene staal voorhanden was. Op myn verzoek werd echter dit kleed den hond aangewezen, met het bevel om de kleur te zoeken, en schoon hem dit blykbaar moeite kostte, pakte hy, eindelyk, na veel snuffelen, het eenigste der ter nedergelegde stalen, hetwelk zweemde naar het kleed myner vrouw.

Met dezelfde juistheid ging het toe, by het voorstellen van *Munito's* zoogenaamde juistheid in het cyferen. Onder drie of vier cyfers, op eene lei gesteld, werden drie andere getalmerken geplaatst, *niet* door den heer Castelli, maar door een der aanschouwers, en nu zocht Munito, na het een en ander wel te hebben bekeken, een voor een uit het aantal op den grond liggende cyfers juist die, welke, na volgorde door hem geplaatst, het facit by aftrekking der opgegevene som opleverden.

Eindelyk, na op gelyke wyze blyken te hebben gegeven van bekendheid met de letters, door het te zamen stellen van woorden, werden twee uit de aanschouwers genoodigd, om met Munito eene party Domino te spelen. Dit geschiedde, en Munito speelde zoo juist met zyne steenen, dat hy uitkwam en de tegenpartyen met eenige steenen in de hand bleven zitten.

Opmerkelyk was hierby, dat de hond zoo dikmaals hy uit zyne ten ondersten boven liggende steenen de beste moest zoeken, deze door hem zelve juist werd aangebragt tegen dat gedeelte van de rei, waar het behoorde, zonder zich daarin immer te vergissen.

Ziedaar zoo het my voorkomt, genoeg om een denkbeeld te geven van de wonderbare bekwaamheden van den hond Munito en van het vernuft des meesters, die dit dier zoo veel heeft kunnen leeren.

Het is zeker buiten kyf, dat de hond in alle zyne kunsten op teekenen en indicatien van zynen meester te werk gaat. Maar my is nog niet voorgekomen, dat iemand, tot dus verre, heeft kunnen verklaren, hoe die teekenen worden overgebragt.

De Heer Castelli is dikmaals op eenen verren afstand en doorgaans er niet digt by, wanneer de hond zoekende is: by dit zoeken ziet de hond ook niet naar zynen meester. Ja, ik heb opgemerkt, dat Munito zocht en vond wat hem was opgegeven, terwyl zyn meester van het tooneel af zich naar een der mindere plaatsen had begeven en aldaar met de aanschouwers in gesprek was.

Het postuur of voorkomen van den Heer Castelli bleef ook hetzelfde, en wanneer hy tot den hond sprak, was het doorgaans: *Allons* Munito, *Presto! Presto!* ook wel: *Studiare; Cherchez bien. Mettez le nez—Si vous n'y mettez pas le nez tu ne trouveras pas ce que vous cherchez.*—Genoegzaam by elke kunst werd de hond met snoepery beloond, somtyds was zyn ongeduld deswegens vry groot en hunkerde hy daarom zeer sterk; maar dan was het veeltyds: *Je ne vous donne rien, faite votre devoir, cherchez la carte aprés cela, vous aurez des bonbons.* Dit laatste verdient vooral opmerking, om dat er aanschouwers waren, die meenden dat juist in het geven dezer lekkernyen, by stukjes of balletjes, den eens twee, dan drie, dan vier, die uit eene vaas werden gehaald, een middel tot het geven van teekenen gelegen konde zyn, welk denkbeeld naar myn inzien vervalt, wanneer men voor zyne oogen ziet, dat hetgene tot aanduiding of teeken zoude moeten dienen, niet *voor* maar *na* het volbrengen eener kunst werd uitgedeeld.

Dat de Heer Castelli, behalve een doorkneed honden professor, tevens een groot goochelaar is, dit stel ik even vast en zeker komt hem dit zeer te stade, by het laten trekken van kaarten, of het in de hand spelen van Domino steenen. Insgelyks is het duidelyk, dat de bekwaamheid van Munito veel in zynen neus gelegen is, en dat de lucht, by den hond altoos zeer fyn, hier eene groote rol speelt. De heer Castelli erkent dit zelve: Na den afloop van het spel, my eenige oogenblikken met hem onderhoudende, vertoonde hy my een kistje met een groot aantal flesjes, waarin onderscheidene reukwateren—waarvan hy zeide zich te bedienen—maar hoe? dat was het geheim van hem en zynen compère Munito.

Gesteld nu dat de kaarten, nommers en wat dies meer zy, met onderscheidene reukwateren zyn bestreken, dan blyft het nog onverklaarbaar, hoe de heer Castelli zelve die zoo juist uit elkander weet te houden, hoe hy alleen door woorden (want andere teekenen weet ik niet uit te denken) en wel door woorden, waarin ik niet veel variatie heb opgemerkt, aan zynen hond kan te kennen geven, welke reuk van eene zoo groote menigte hy volgen moet, en dat met eene juistheid, welke nimmer faalt.

Indien men al konde vaststellen dat hierin alleen het geheim gelegen ligt, dan nog zouden beiden, leermeester en leerling, onze hoogste bewondering verdienen.

Van de afkomst, geaardheid, levensgeschiedenis en byzondere verstandige eigenschappen van Munito, werd ter vertoonplaats een gedrukt berigt verkocht, waarvan ik hier geene byzondere melding zal maken: hoezeer er omstandigheden in voorkomen, die, zoo dezelve waar zyn, byna zouden doen denken aan de leer van Pythagoras, en tot het besluit zouden kunnen leiden, dat mogelyk eene menschelyke ziel en wel eene zeer verhevene ziel in dit dier is gevaren.

Ten slotte nog een woord over zynen leermeester, den heer Castelli d'Orino.

Deze man, die my voorkomt een zeer byzonder mensch te zyn, verhaalde my, dat hy meer dan dertig jaren in militairen dienst was geweest; dat hy van soldaat tot den rang van chef d'escadron was opgeklommen; dat hy ca-

der Buonsparte de campagnes in Egypte had bygewoond, enz.; doch na dieus val den dienst had verlaten, daar het hem niet luste in den dienst van Oostenryk te blyven, toen dit ryk het Noordelyk Italien binnen deszelfs grenzen betrok.

De heer Castelli werd echter eenigen tyd daarna by den keizer van Oostenryk ontboden, welke hem vroeg, of hy geen lust had weder in den dienst te treden, hem daarby te kennen gevende, dat hy hieraan niet twyfelde, vermits by geene middelen van bestaan had en in een staat, grenzende aan dien van behoefte was.—Zyn antwoord was: *Oui Sire, je ne possede pas le sou; mais j'ai un chien et un chien qui me rapportera plus que tous les autres chiens du monde.* De keizer voelde de dubbelzinnigheid, by de uitspraak van het woord *autres chiens*, (byna klinkende als *autrichiens*) hy keerde den heer Castelli den rug toe en den volgenden dag zat deze achter de tralien. Later in vryheid gesteld, had hy zich uitsluitend tot de opvoeding en de onderwyzing van zynen Munito bepaald, met een zoo goed gevolg, dat deze hem thans eene ruime broodwinning verschafte; reeds had hy Londen, Parys, enz. met hem bezocht. Thans is hy naar Brussel vertrokken, doch had zich voorgesteld in den aanstaanden winter alhier terug te komen. Ik wensch, hartelyk, dat dit gebeuren mag, en dat velen daardoor zullen worden in staat gesteld, om het ver zuim te herstellen van een zoo wonderbaar schouwspel, als waarvan ik getracht heb U eene schets te geven, niet te hebben bezocht.

Met achting teeken ik my,
UEd. Dw. Dienaar,
N. N.

⁂ Den 5den dezer in den morgen, beviel voorspoedig van eene welgeschapene Dochter, de Echtgenoote van den Heer J. R. Raven.

BALTIMORE, APRIL 29.

For the American.

Messrs EDITORS.—Do insert the following bill of costs paid a lawyer in Curacoa for recovering a debt of 27 pieces of eight. It will I trust be a sufficient hint to my countrymen to give Dutch Law a wide birth. The original is in my possession.
A SAILOR.

Mr. ——, *Dr* to M. R. Attorney for attendance in suit for the Plaintiff *Versus* H. H. T. F. Defendant,

	pieces eight
1825—Feb. 20—To amount for calling on me stating your case, and my attending to you,	3
Feb. 22.—Do. for receiving your summons to appear in court—first time,	1
Feb. 23.—Do. for receiving the same second time,	1
Feb. 25.—Do. for receiving Citation.	1
March 3—Do. for appearing in court in your behalf	1
Do. the other party makes his claim	1
Do. I reject it	1
He persits in it	1
I to the contrary	1
We both solicit audience of court	1
The court grants it	1
I plead *extempore twice*	10
My attendance during pleading of def.	2
The court takes the matter into consideration	1
pieces eight	26

ANSWER TO THE ABOVE'

Whether Mr. P. Robinson, a Merchant and *Naturalized Burger* of this Island, lately departed for North America, can call himself a Sailor, I know not,—but the above account is true and just, as rendered by me to him in a case also true of no more than *Twenty seven pieces of Eight* instituted against him in the month of February 1825 by His Honor the Councillor Fiscal; but here must be observed, that the Honorable Court of Civil and Criminal Justice in this colony, takes no cognizance of demands under Ninety pieces of Eight, which appertain to an inferior Court, excepting in cases of duties (being considered as legal Mortgage) or fees, incurred for the prosecution thereof in case of non payment as was the case in this instance against said Mr. Robinson, so that the Lawyers fees on Twenty Seven or Twenty Seven Thousand Pieces of Eight in that Court are exactly alike.

M. RICARDO,
Attorney at Law.
Curaçao the 3d August 1825.

Onondaga Salt.—From the report of the commissioners appointed by the legislature to visit the Salt Springs in Onondaga county, it appears that the Onondaga salt exceeds in purity the finest importations from abroad, yielding on an average upwards of 990 1000ths of the muriate of Soda. The commissioners state, that with additions now in progress, the extensive works are capable of producing annually 1 750 000 bushels of fine salt, and 250,000 bushels of coarse, making an aggregate of 2,000,000 A revenue was derived to the state the last year of $93,553.92; and for the two first quarters of the present year, it amounts to $55 740 35, more than double the amount for the same term in 1822. The report expresses a confident belief, that at no distant period the revenue will exceed three times its present amount.

NEW YORK, MAY 17.

Latest from England.—A company in London had contracted with the government of Guatimala, to cut a canal from the Pacific to the Atlantic, at the south side of lake Nicaragua. It is to be 12 or 14 miles in length, and navigable for ships of great burthen. The English are to receive two thirds of the tolls, and to have the exclusive navigation of the San Joan river and the lake, for forty years. The remainder of the tolls to be devoted by the government to paying the expense of the undertaking.

The manufactories in England are represented as flourishing beyond all farmer precedents. Artisans of every description were in full employment, and so anxious were the manufacturers to have their orders executed, that it was by no means an uncommon thing to lock up the doors where the workmen were, and to supply them with food *gratis*, in order to save the time which would otherwise be expended in going to their respective lodgings. Orders to immense amounts were daily received at the manufacturing towns, many of which could not be fulfilled within the prescribed period. Wages were every where extremely high, and mechanics were enabled to fare sumptuously for seven days, out of the proceeds of two days work. Even common labourers were in such demand as to cause a considerable rise in their wages. A Meccles field paper advertises for 4 to 5000 persons, from 7 to 20 years of age, to be employed in the silk trade.

Ireland had again become the scene of numerous outrages. Since the report of the insurrection act, there were various burnings, robberies and murders in the county of Derry.

The Canadian chiefs had been introduced to the king of England at Windsor. He was addressed by one of them, to which he replied in French; he then presented each of them with a full length portrait of himself. The object of their visit, is said to be the recovery of land in Canada, which had been taken from them during the American war.

A London paper says, that "at the sale of the library of a gentleman at Hythe, Voltaire's works, in 26 vols. having been found in the catalogue, it was determined by some of the adherents to the principles of the late Mr. Wesley, (generally denominated Methodists,) to purchase the same, for the purpose of burning them—a resolution which was, notwithstanding the liberal price obtained by the auctioneer, carried into the effect the next day.

Favorable accounts continued to be received respecting the Greeks. The fleet of the Pacha of Egypt, consisting of 59 sail, landed 6,000 men near Navaren; but they were repulsed and driven back to Modon. A Greek fleet it was expected would attack the Egyptians on the following day. These successes had rendered the government of Greece highly popular. Letters from the Peloonnesus say, "that the Peninsula is over-run with English agents, and that the Greeks are confident of the support of England. The English considered the Greek revolution as completed, and did not hesitate to assist the Greeks with large sums of money.

The Holy Alliance.—Accounts from Milan of the 24th March, state that great preparations were making there for the reception of their imperial majesties. Their presence had attracted a vast number of strangers, and several hotels had been hired at high prices. It was believed that in the month of May, all the sovereigns of Italy except the Pope, would meet at Milan. There was to be a camp in the neighbourhood, composed of the greater part of the Austrian troops in Italy. In the month of June their imperial majesties were to visit Florence, but nothing was said of their going to Rome.

Colombian Republic.—Carthagena papers to the 16th April, by the brig Wm. Bayard, mention, that a law had passed the Colombian congress, making it death for any citizen of the republic to be engaged in the slave trade. All ships concerned in introducing slaves on the coast of Colombia, to be confiscated, and the crew, if foreigners, imprisoned for ten years; slaves to be sent out of the country, or if they choose to remain, declared free. Gen. Montilla had requested to be withdrawn as a candidate for the vice presidency. Accounts had reached Bogota, that the Dutch government had recognized the independence of Colombia; an example which was expected in a few months to be followed by the French.

EXTRACTS FROM 'EL COLOMBIANO.'

Caracas, June 1.

We learn that a bill was before Congress for granting one million of dollars on loan to the agriculturists of the Republic; of which som, five hundred thousand dollars are destined for this department.

A contract for navigating the lake of Maracaybo by steam boats had also been granted for twenty one years, to Mr. George Sukeley.

The *Gaceta de Colombia* contains also a decree enjoining the disbandment of the regiments assembled in Guayaquil for the service of Peru, and for their payment and return to their homes. Such provisions do equal service and honour to the country, and though less splendid, tend more to its consolidation, than a thousand victories.

We learn by the *Aurora de Apure*, of the 8th of May, that on the 4th of April, a public dinner, and ball, were given in Varinas, in celebration of the acknowledgement of our independence by Great Britain.

We find also in this paper, a circular from the intendent of that department, to its several political judges, calling on them to improve the roads of their respective districts, alledging the serious inconvenience to the public posts, from the neglect of this duty. We trust that the meritorious example thus set by colonel Conde, will be imitated in every section of the country, between Caracas and Bogota.

The subjoined measure of his excellency the liberator, for the payment of the military in Peru, seems to us well worthy of imitation in Colombia. It will pain his excellency to learn, that although four years have elapsed since the establishment of a similar commission in this city, for the payment of military claimants on national property, up to this hour, and with the best intentions on the part of government, not twenty persons in the department have been paid these sacred claims; but on the contrary, almost every case comprized in the law of the 1st of October 1821, is made matter of appeal to the tribunals, with a view to procrastination, and with ruin to the agriculture of the country. Thus too are the military creditors paying year after year to government, a ruinous rent on properties which they hope one day to possess, rather than behold their deterioration in the hands of indifferent persons; although common equity would demand the reverse of this arrangement, and that government should pay, and not receive an interest, for retaining, and thus ruining properties it should in fairness long since have resigned. Some attribute these inconveniences to the commission in this city, others to that in Bogota. For ourselves, we are satisfied that it arises, as we have already often stated, not so much from their supineness, as from their separation; and until a commission be nominated in this department, (with proper selection,) but with full and *undivided* authority to cut short the intrigues by which the law of the 1st of October 1821, is at present evaded, both to the prejudice of the state and its faithful servants—until such commission shall be something more than a mere registry office, and allowed to decide on the long pending claims of the military, and adjudicate to them their just and hard earned rights, matters will for ever go on as they do at present, and a serious feeling of dissatisfaction be engendered:—

"By a decree of his excellency the liberator, it is ordered, that until the claims of the united liberating army and of the national marine be discharged, no applications for the payment of other debts shall be attended to: but that on these claims being paid, others shall be admitted, in as much as it is the earnest desire of his excellency to establish the public credit. With this view, a board of liquidation has been formed in the capital, to which all creditors are invited to address themselves, with such documents as are necessary to establish the nature and priority of their respective claims."—*Patriota de Guayaquil, Feb.* 12.

June 15.

Our Paper from Paris and London, are up to the 27th of April. From the former we learn that the long talked of Congress is about to be opened at Milan. The number of persons of distinction in that city is stated to be, in consequence, immense. It seems that the Congress will be occupied with the affairs of Greece, of South America, and even of Portugal. People persist in saying that England will not be a party to the Congress.

By our London Papers we find that the South American securities had undergone a slight depreciation. Those of Colombia however, still keep the lead, being at 89½ per cent., and Mexican Bonds at 78½.

FROM EL COLOMBIANO.

BOGOTA.

TREATY OF FRIENDSHIP, COMMERCE, AND NAVIGATION, BETWEEN THE REPUBLIC OF COLOMBIA AND HIS MAJESTY THE KING OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND IRELAND.*

In the Name of the Most Holy Trinity.

Whereas extensive commercial relations have been established for a series of years, between certain provinces or countries of America, which, united together, now form the Republic of Colombia and the dominions of his majesty the king of the United kingdom of Great Britain and Ireland, it has been deemed advisable, as well for the security and encouragement of that commercial intercourse, as for the maintenance of that good understanding between his said majesty and the said Republic, which now subsists between them, that those relations should be known and confirmed by means of a treaty of friendship, commerce, and navigation.

They have for this purpose mutually named their respective plenipotentiaries; viz. on the part of the vice president, invested with the executive power of the Republic of Colombia, Pedro Gual, secretary of state for the foreign affairs of the same, and gen. Pedro Briceño Mendez; and on the part of his majesty the king of Great Britain and Ireland, John Potter Hamilton, Esq. and Patrick Campbell, Esq. who, after having formally exchanged their respective full powers, have agreed to, and concluded the following articles:—

Art. 1. There shall be a lasting, firm, and sincere friendship between the Republic and people of Colombia, and the dominions and subjects of his majesty the king of the united kingdom of Great Britain and Ireland, his heirs and successors.

Art. 2. There shall be a reciprocal liberty of commerce between all the territories of Colombia and the territories of his Britannic majesty in Europe. The citizens and subjects of the two countries respectively shall have liberty to go, freely and securely, with their ships and cargoes, to all those parts, ports, and rivers in the before-mentioned territories, where it is permitted or may be permitted for other foreigners to enter the same, and to remain and reside in any part of the said territories respectively, also to hire and occupy houses and warehouses for the purposes of their commerce; and generally, the merchants and traders of each nation respectively, shall enjoy the most complete protection, and security in their commerce, always being subject to the laws and statutes of the two countries respectively.

Art. 3. His majesty the king of the united kingdom of Great Britain and Ireland, engages, furthermore, that the citizens of Colombia shall have the same liberty of commerce and navigation which has been stipulated in the foregoing article, in all his dominions situated out of Europe, as extensively as it is now permitted, or may hereafter be permitted to any other nation.

Art. 4. No other or higher duties shall be imposed on the importation into the territories of Colombia of any articles, the natural produce, productions, or manufactures, of the dominions of his Britanic majesty, nor shall other or higher duties be imposed on the importation into the territories of his Britanic majesty, of any articles, the natural produce, productions, or manufactures of Colombia, than what are paid, or may be paid, for similar articles, the natural produce, productions, or manufactures of any other foreign country; nor shall other or higher duties or imposts be levied in the territories or dominions of any of the contracting parties, on the exportation of any articles for the territories or dominions of the other than those which are paid or may be paid for the exportation of the like articles for any other foreign country: nor shall any prohibition be imposed on the importation or exportation of any articles, the natural produce, productions, or manufactures of the dominions and territories of Colombia, or of his Britanic majesty, either for or from the said territories of Colombia, or for or from the said territories of his Britanic majesty, that are not equally extended to all other nations.

Art. 5. No other or higher duties or imposts shall be levied on account of tonnage, ligth house dues, or port fees, (*pratique*,) salvage in case of damage or shipwreck, or any other local expences in any of the ports to the territories of His Britanic Majesty, on Colombian vessels, than the payments in the same ports by British vessels; nor in the ports of Colombia, on British vessels, than the payments in the same by Colombian vessels.

Art. 6. The same duties shall be paid on the importation into the dominions of His Britanic majesty of any articles, the natural produce, productions, or manufactures of Colombia, whether that importation be made in British or Colombian vessels, and the same duties shall be paid on the importation into the territories of Colombia of any articles, the natural produce, productions, or manufactures of the dominions of his Britanic majesty, whether that importation be made in Colombia or British vessels. The same duties shall be paid, and the same discount and bounties granted on the exportation of any articles, the natural produce, productions, or manufactures of Colombia for the dominions of his Britanic majesty, whether that importation be made in British or Colombian vessels. And the same duties shall be paid, and the same discount and bounties granted, on the exportation for Colombia of any articles, the natural produce, productions, or manufactures of the dominions of his Britanic majesty, whether that exportation be made in Colombian or British vessels.

Art. 7. To avoid any misunderstanding with respect to the regulations which may respectively constitute a Colombian or British vessel, it is hereby agreed that all vessels built within the territories of Colombia, and belonging to a Colombian citizen or citizens, and whose captain and three-fourth parts of the mariners, at the least, are citizens of Colombia, except in such extreme cases as are otherwise especially provided for by law, shall be considered as Colombian vessels; and all vessels built within the dominions of his Britanic majesty, and belonging to a British subject or subjects, and whose captain and three-fourth parts of the mariners, at the least, are British subjects, except in such extreme cases as are otherwise especially provided for by law, shall be considered as British vessels.

Art. 8. All merchants, commanders of vessels, and other citizens and subjects of the Republic of Colombia and of his Britanic majesty, shall have perfect liberty in all the territories of both powers respectively, to act for themselves in the management of their own affairs, or confide them to the management of whomsoever they may please, as broker, factor, agent, or interpreter; nor shall they be obliged to employ any other persons whatever for those purposes, nor to pay them any salary or remuneration, unless they wish so to employ them; and absolute liberty shall be given in all cases to the purchaser and vendor, to contract and fix the price of any effects, merchandize, or manufactures imported or exported from the territories of any of the two contracting parties, according as they shall themselves think proper.

Art. 9. In all that relates to the lading or unlading of vessels, the security of merchandize, manufactures, and effects, the inheritance of moveable goods, and the disposition of moveable property, of all kinds and denominations, by sale, gift or exchange, or testment, or in any other manner whatever, as also with respect to the administration of justice, the citizens and subjects of the two contracting parties shall enjoy in their respective territories and dominions, the same privileges, liberties, and rights, as the most favoured nation; and there shall not be levied upon them on this account, any higher imposts or duties than those that are paid, or may be paid, by the citizens or subjects of the powers in whose territories or dominions they may reside. They shall be exempt from all compulsory military service by sea or by land, and from all forced loans or exactions, or military requisitions, nor shall they be compelled to pay any ordinary contribution, greater than what may be paid by the citizens of subjects of either power, under any pretext whatever.

Art. 10. Each of the two contracting parties shall be at liberty to appoint consuls for the protection of their commerce, to reside in the territories and dominions of the other party, but previous to any consul acting as such, he shall be approved and admitted, in the usual form, by the government to whom he may be sent, and any of the contracting parties can except from the residence of consuls such particular parts as either of them may think proper to except.

Art. 11. For the better security of commerce between the citizens of Colombia and the subjects of his Britanic majesty, it has been agreed that if at any time any interruption of their amicable commercial intercourse should unfortunately take place, or in any case of any rupture happening between the two contracting parties, the citizens or subjects of either of the two contracting parties, resident in the territories or dominions of the other, shall have the privilege of remaining or continuing their traffic there, without any kind of interruption, so long as they shall conduct themselves peaceably, and shall not commit any offence against the laws; and such of their effects and property as may be already confided to private individuals, or to the state, shall not be subject to seizure or sequestration, or any other demands, other than what are made upon similar effects or property belonging to the citizens or subject of the state in which they may reside.

Art. 12. The citizens of Colombia shall enjoy throughout all the dominions of his Britanic majesty, a perfect and unlimited liberty of conscience, and the exercise of their religion, publicly or privately, in their own houses, or in the chapels or places of worship destined for that purpose, conformably to the system of toleration established throughout the dominions of his Britanic majesty. In like manner the subjects of his Britanic majesty resident in the territories of Colombia, shall enjoy the most perfect and entire liberty of conscience, without being in any manner exposed to be molested, disquieted, or disturbed on account of their religious belief, nor in the free exercise of their religion, provided it be performed in their private houses, and with the reverence due to the divine worship, respecting the laws, usages, and customs established. The subjects of his Britanic majesty shall also have liberty of interment for such of them as die in the said territories of Colombia, in such places as they may deem fit and proper to establish for such purpose, with the consent of the local authorities; and the funeral or burial places of the dead, shall not be violated in any manner nor on any pretext.

Art. 13. The government of Colombia engages to co-operate with his Britanic majesty to obtain the total abolition of the slave trade, and to prohibit in the most effectual manner, all persons inhabiting the territories of Colombia, from taking any part in such traffic.

Art. 14. And in as much as it is convenient and necessary to facilitate to the utmost, a mutual good understanding between the two contracting parties, and to remove beforehand every kind of difficulty, and that other articles may be proposed and added to the present treaty, which for the want of time and the pressure of circumstances cannot now be drawn up with the proper precision, it has been agreed and is hereby agreed on the part of both Powers, that they shall mutually endeavour, with the least possible delay, to treat and agree upon the articles that may be found wanting in this treaty, and which may be judged mutually advantageous; and such articles when they are agreed upon and duly ratified, shall form part of the present treaty of friendship, commerce, and navigation.

Art. 15. The present treaty of friendship, commerce, and navigation, shall be ratified by the president or vice-president, intrusted with the executive power of the Republic of Colombia, with the consent and approbation of the Congress of the same, and by his majesty the king of the united kingdom of Great Britain and Ireland, and the ratifications shall be exchanged in London within six months from the present day, or sooner if possible.

In testimony of which, the respective plenipotentiaries have mutually signed and sealed these presents,

Given in the city of Bogota, the eighteenth day of the month of April, in the year our lord, one thousand eight hundred and twenty-five.

PEDRO GUAL.
PEDRO BRICEÑO MENDEZ.
JOHN POTTER HAMILTON.
PATRICK CAMPBELL.

Additional article. In as much as in the present state of the Colombian marine, it would not be possible for any Colombian to take the benefit of the reciprocity established in the fifth, sixth, and seventh articles of the treaty signed this day, if that part which stipulates that, in order to be considered as a Colombian vessel, the vessel must have been really built in Colombia, it has been agreed that for the space of seven years, reckoned from the date of the ratification of this treaty, all vessels, wherever they may have been built, that are *bona fide* the property of one or more of the citizens of Colombia, and whose captain and three-fourth parts of the mariners, at the least, are also Colombian citizens, except in those cases especially provided for by law, shall be considered as Colombian vessels, his majesty the king of the united kingdom of Great Britain and Ireland, reserving to himself the right, at the end of the said term of seven years, to enforce the principle of mutual restriction stipulated in the seventh article above referred to, if the interests of the British shipping should be injured by the present exception of that reciprocity in favor of Colombian vessels.

The present additional article shall have the same force and validity as if it had been inserted, word for word, in the treaty signed this day: it shall be ratified, and the ratifications exchanged at the same time.

In faith of which the respective plenipotentiaries have severally signed and put their seals to it.

Given in the city of Bogota, the eighteenth day of the month of April, in the year of our lord one thousand eight hundred and twenty five.

PEDRO GUAL.
PEDRO BRICEÑO MENDEZ.
JOHN POTTER HAMILTON.
PATRICK CAMPBELL.

* This treaty has been translated from the Spanish, the original English copy not having been received.—EDITOR.

Africa.—Letters have been received, which confirm the death of capt. N. J. Gordon, of the navy, who had undertaken to ascend the Nile, and to penetrate to the springs of Bahr el Abiad. He had reached Villet Medinet, one day's journey from Sennar. The loss of this distinguished officer adds another to a long list of victims which African discovery has caused to science.

York, (Pa.) May 17.—Was baptized in the Catholic church of this borough on Sunday last, by the rev. Mr. Dwen, *Cumber Green*, a coloured woman, in the 107th year of her age, in good health and sound intellect.